

Οικουμενικός Πατριάρχης: Τα μοναστήρια της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας προοδεύουν και ακμάζουν πνευματικώς (ΦΩΤΟ)

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Στη λειτουργία και πρόοδο των πέντε Ιερών Μονών που λειτουργούν στην Ιερά Αρχιεπισκοπή [Αυστραλίας](#) αναφέρθηκε ο Οικουμενικός Πατριάρχης [κ.κ. Βαρθολομαίος](#) κατά την επίσκεψη την οποία πραγματοποίησε την Δευτέρα, 7 Οκτωβρίου, στην Ιερά Μονή Παναγίας Παντανάσσης.

Ο Παναγιώτατος, ο οποίος επισκέπτεται την πέμπτη ήπειρο στο πλαίσιο της συμπλήρωσης εκατό ετών από την ίδρυση της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, έγινε επισήμως δεκτός από την αδελφότητα της Μονής ενώ συνοδευόταν από τον Σεβ. Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας **κ. Μακάριο** και τα μέλη της Πατριαρχικής Συνοδείας.

Στην είσοδο της Ι. Μονής τον Παναγιώτατο καλωσόρισαν ο Ηγούμενος της, Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης κ. Ευσέβιος περιστοιχούμενος από τα μέλη της Αδελφότητός του.

Θερμή υποδοχή στη Μονή Παναγίας Παντανάσσης

Στην υποδοχή παρέστησαν οι Ηγούμενοι και οι Ηγουμένισσες των πέντε Ι. Μονών της Ι. Αρχιεπισκοπής, μοναχοί και μοναχές, ο Πρέσβης της Ελλάδος στην Αυστραλία κ. Σταύρος Βενιζέλος, εκπρόσωποι συλλόγων και κοινοτήτων, και μέλη της Χριστιανικής Ενώσεως Νέων. Στη συνέχεια, στο Καθολικό τελέστηκε Δοξολογία, στο τέλος της οποίας ο Ηγούμενος της Μονής, ευχαρίστησε τον Παναγιώτατο για την επίσκεψη του, την οποία χαρακτήρισε ιστορική, και

αναφέρθηκε στην ιστορία του Μοναστηριού. Προσέφερε δε ως δώρο προς τον Πατριάρχη μίαν αγιογραφημένη στην Μονή εικόνα της Παναγίας της Νικοποιού, επάνω σε ξύλο από φλοιό δένδρου της περιοχής.

Κατά την προσφώνησή του, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος τόνισε πως η τοπική Εκκλησία σεμνύνεται για τις Ιερές Μονές της και εγκαυχάται μεγάλως εν Κυρίω για την πρόοδο των μοναχών και των μοναζουσών, « πρόοδον και ευημερίαν πρωτίστως πνευματικήν και δευτερευόντως αριθμητικήν και ποσοτικήν». «Τυχάνει πανθομολογούμενον», σημείωσε, «ότι η άνθησις και η καλλίδρομος πορεία του εν Αυστραλία Ορθοδόξου Μοναχισμού οφείλεται εις την παραμονήν του εντός των ιεροκανονικών πλαισίων και την προσήλωσίν του εις τα υπό των αγίων Πατέρων παραδεδομένα». «Εν απολύτω υπακοή εις την Εκκλησίαν και τα ιερά θέσμια αυτής», συνέχισε, «ο τε Αρχιεπίσκοπος και τα αγγελοειδή των μοναζόντων τάγματα πορευόμεθα, έχοντες άπαντες βαθείαν συναίσθησιν της αποστολής ημών, της εντολής του Κυρίου ην ελάβομεν και των διακριτών ευθυνών και διακονιών ημών εν τη Εκκλησία. Χάριτι Θεού δε, άπασαι αι μοναστικάί αδελφότητες δίδουν την καλήν μαρτυρίαν της εις Χριστόν πίστεως, έχουσαι την πεποίθησιν ότι η μαρτυρία του μοναχισμού είναι λίαν επιτακτική σήμερον εν τη Εκκλησία και γενικώτερον εν τω κόσμω, όστις πορεύεται μακράν του Θεού και της Εκκλησίας».

“Ο μοναχισμός είναι ό διαπρύσιος κήρυξ καί ό ότρηρός άγγελιαφόρος τής Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ήτις θά πρέπη νά είναι καί τό πρώτιστον μέλημά μας, κατά τό Κυριακόν λόγιον, «ζητεῖτε δέ πρῶτον τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Μτ. 6, 33). Ἐάν, λοιπόν, ή άγία ήμῶν Ἐκκλησία ἔχη ὡς σκοπόν νά μεταμορφώσῃ τόν κόσμον ὁλόκληρον εἰς Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ή ὕπαρξις ενός Μοναστηρίου εἰς ἓνα τόπον, όχι μόνον δέν άποτελεῖ παράδοξον, αλλά είναι ὅ,τι τό φυσικώτερον καί εύλογημένον, καθώς συνιστᾷ νησίδα, προεικόνισιν καί πρόγευσιν τής Ἐρχομένης Βασιλείας”, ανέφερε σε σημείο της ομιλίας του ο Οικουμενικός Πατριάρχης.

Ο Παναγιώτατος έκανε ιδιαίτερη αναφορά στην πνευματική πρόοδο των μοναστηριών στην Αυστραλία υπογραμμίζοντας ότι: “Η Ίερά Αρχιεπισκοπή Αύστραλίας είναι τῷ ὄντι πλουσίως εὐλογημένη καί ἡλεημένη παρά Θεοῦ, μέ τήν ὑπαρξιν καί λειτουργίαν οὐχί μιᾶς ἀλλά πέντε Ἱερῶν Μονῶν, Αἱ ὁποῖα αἵτινες προοδεύουν καί ἀκμάζουν πνευματικῶς χάρις εἰς τό ἀγωνιστικόν φρόνημα τῶν μοναζόντων καί μοναζουσῶν, ἀλλά χάρις καί εἰς τό ἐνδιαφέρον καί τήν πατρικήν ἀγάπην τοῦ Ἱερωτάτου Αρχιεπισκόπου Αὐστραλίας. Ἐξοχον παράδειγμα τοιαύτης πνευματικότητος καί ὑψηλοῦ μοναστικοῦ φρονήματος ἀποτελεῖ ἡ Ἱερά Μονή τῆς Παντανάσσης, ἥτις ἀνιδρύθη ἐν ἔτει 1975ῳ ὑπό τοῦ ἀκαμάτου πολυσεβάστου Γέροντος Προηγούμενου Στεφάνου, ὅστις ἐγνώριζε καλῶς ὅτι ἄνευ τῆς ὑπάρξεως τῶν Ἱερῶν Μονῶν ἡ πνευματική ζωή καί παρουσία Τοπικῆς τινος Ἐκκλησίας παρουσιάζει σοβαροτάτας ἐλλείψεις”.

Κατά τη διάρκεια της ομιλίας του ο Οικουμενικός Πατριάρχης εξήρε την προσφορά του Προηγούμενου της Μονής, Γέροντα Στεφάνου. Σε ένδειξη τιμής και σεβασμού για την προσφορά του στο μοναχισμό της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, ο Πρώτος της Ορθοδοξίας απένειμε στον Γέροντα Στέφανο το Οφφίκιο του Αρχιμανδρίτη του Οικουμενικού Θρόνου.

Αναλυτικά η ομιλία του Οικουμενικού Πατριάρχη από την Ιερά Μονή Παντανάσσης:

Ἐν χαρᾷ ἀφάτῳ καί συγκινήσει βαθεῖα, ἥ ἡμετέρα Μετριοῦτης καί ἡ τιμία Συνοδεία μας ἐπισκεπτόμεθα τόν τόπον αὐτόν τόν εὐλογημένον καί ἡγιασμένον ἐκ τῆς χάριτος καί τῆς παρουσίας τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἐπικεκλημένης Παντανάσσης, ἀλλά καί ἐκ τῶν ἀσκητικῶν κόπων καί ἀγώνων τῶν ἐνταῦθα φιλοτίμως καί θεοφιλῶς ἐνασκουμένων Πατέρων, ὑπό τήν σεσοφισμένην καί στιβαράν πνευματικήν ποδηγεσίαν τοῦ Ὁσιολογιωτάτου Καθηγουμένου κ. Εὐσεβίου καί ἐν ταύτῳ ὑπό τήν ἀγίαν εὐχήν καί τήν ἱεράν πατρικήν προστασίαν τοῦ Προηγούμενου πολιοῦ Γέροντος Στεφάνου, καί ταῦτα «πάντα εὐσχημόνως καί κατὰ τάξιν» (Α΄ Κορ. 14, 40) καί ἐν ὑπακοῇ καί σεβασμῷ πρὸς τόν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Μακάριον, τόν κανονικόν Ἐπίσκοπον καί Ποιμενάρχην τοῦ τόπου.

Ἐκφράζομεν τήν βαθυτάτην καί καρδιακήν ἡμῶν εὐχαριστίαν διὰ τήν ἐπίσημον καί λαμπράν αὐτὴν ὑποδοχήν καί τόν κόπον εἰς τον οποίον ὑπεβλήθητε διὰ τήν τιμήν τοῦ Πατριάρχου καί δι' αὐτοῦ, πρωτίστως καί ἐξαιρέτως, τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας τήν εὐλογίαν, τήν στοργήν, τό ἐνδιαφέρον καί τήν ἀγάπην κομίζομεν πᾶσιν ὑμῖν καί ἀπονέμομεν τήν πατρικήν καί Πατριαρχικήν ἡμῶν εὐχήν καί εὐλογίαν.

Ἡ ὑπαρξις Ὁρθοδόξου τινός Μονῆς, ἐδῶ εἰς τούς ἀντίποδας τῆς Γῆς, ὁμοιάζει ὡς γεγονός παράδοξον καί οὕτως εἰπεῖν ξένον, ἰδίως μάλιστα εἰς τήν παροῦσαν συγκυρίαν καί ἐποχήν, τούτέστιν εἰς τήν ἐποχήν τῆς μετανεωτερικότητος, τῆς

ταχύτητος, τῆς εἰκόνης καί δὴ τῆς χυδαίας τοιαύτης, τῆς εἰδωλοποιήσεως – οὐ μὴν ἀλλὰ καί θεοποιήσεως- τῆς ὕλης, τῆς ἐκπτώσεως τῶν ὑγιῶν ἀρχῶν καί ἀξιῶν...

Ἀλλ' ὅμως ὁ Μοναχισμός, κατὰ τὴν διδασκαλίαν συγχρόνου τινός μεμαρτυρημένης ἀγιότητος Γέροντος, εἶναι «τό διαρκές μήνυμα τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν καί διὰ τὸν ἴδιον τὸν μοναχὸν καί διὰ τὸν κόσμον ὁλόκληρον. Ὅποιανδήποτε διακονίαν ἐπιτελεῖ ὁ μοναχός, αὕτη ὑπενθυμίζει εἰς αὐτόν τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ». Συνεπῶς, ὁ μοναχισμός εἶναι ὁ διαπρύσιος κῆρυξ καί ὁ ὁτρηρὸς ἀγγελιαφόρος τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἥτις θά πρέπη νὰ εἶναι καί τό πρῶτιστον μέλημά μας, κατὰ τό Κυριακόν λόγιον, «ζητεῖτε δέ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Μτ. 6, 33). Ἐάν, λοιπόν, ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἔχη ὡς σκοπὸν νὰ μεταμορφώσῃ τὸν κόσμον ὁλόκληρον εἰς Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπαρξὶς ἐνός Μοναστηρίου εἰς ἓνα τόπον, ὅχι μόνον δέν ἀποτελεῖ παράδοξον, ἀλλὰ εἶναι ὅ,τι τό φυσικώτερον καί εὐλογημένον, καθὼς συνιστᾷ νησίδα, προεικόνισιν καί πρόγευσιν τῆς Ἐρχομένης Βασιλείας.

Ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Αὐστραλίας εἶναι τῷ ὄντι πλουσίως εὐλογημένη καί ἡλεημένη παρὰ Θεοῦ, μέ τὴν ὑπαρξιν καί λειτουργίαν οὐχὶ μιᾶς ἀλλὰ πέντε Ἱερῶν Μονῶν, Αἰ οποῖα αἵτινες προοδεύουν καί ἀκμάζουν πνευματικῶς χάρις εἰς τό ἀγωνιστικόν φρόνημα τῶν μοναζόντων καί μοναζουσῶν, ἀλλὰ χάρις καί εἰς τό ἐνδιαφέρον καί τὴν πατρικὴν ἀγάπην τοῦ Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας. Ἐξοχον παράδειγμα τοιαύτης πνευματικότητος καί ὑψηλοῦ μοναστικοῦ φρονήματος ἀποτελεῖ ἡ Ἱερά Μονὴ τῆς Παντανάσσης, ἥτις ἀνιδρύθη ἐν ἔτει 1975ῳ ὑπὸ τοῦ ἀκαμάτου πολυσεβάστου Γέροντος Προηγούμενου Στεφάνου, ὅστις ἐγνώριζε καλῶς ὅτι ἄνευ τῆς ὑπάρξεως τῶν Ἱερῶν Μονῶν ἡ πνευματικὴ ζωὴ καί παρουσία Τοπικῆς τινος Ἐκκλησίας παρουσιάζει σοβαροτάτας ἐλλείψεις.

Μέ τήν εὐχήν καί τήν εὐλογίαν τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Στυλιανοῦ ἡ Μονή ἔκαμε τά πρῶτα της βήματα εἰς ἕνα τόπον μακράν τῆς παρούσης τοποθεσίας, ἀλλά βραδύτερον ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ καί ἡ χάρις τῆς Κυρίας Θεοτόκου ὠδήγησαν τήν Ἀδελφότητα εἰς τόν ωραιότατον καί κατάφυτον τοῦτον τόπον, καί σύν τῷ χρόνῳ ὠκοδομήθησαν τά περίλαμπρα κτήρια, ηὐξήθη ὁ ἀριθμός τῶν Πατέρων καί, κυρίως, ἐμεγεθύνθη ὁ ζῆλος καί ἡ ἀγάπη διά τόν Χριστόν καί τήν Βασιλείαν Του, ἀφοῦ ὡς ἤδη ἐλέχθη ὁ Μοναχισμός δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ὁ πόθος τῆς Βασιλείας.

Τόν πόθον αὐτόν ἐκαλλιέργησεν εἰς τούς Πατέρας μετ' ἐπιστήμης καί ἐπιμελείας ὁ πολίος Προηγούμενος Στέφανος, χωρίς νά παραμελήσῃ τήν διακονίαν του εἰς τήν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπήν, καθώς ὑπῆρξεν ὁ ἐμπνευστής καί ἰδρυτής τῆς Χριστιανικῆς Ἐνώσεως Νέων καί τοῦ Κέντρου Προνοίας, ἀλλά καί γενικώτερον ἦτο ὁ πολύτιμος συμπαράστατης τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς κάθε καλόν ἔργον, ἐκ τῶν στενῶν συνεργατῶν τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Ἰεζεκιήλ, καί ἐν συνεχείᾳ τοῦ Στυλιανοῦ, ἀποδεικνύων καί διά τοῦ τρόπου αὐτοῦ ὅτι ὁ Μοναχός ζῇ μέν ἐκτός τοῦ κόσμου, ἀλλά δέν ἀδιαφορεῖ διά τόν κόσμον καί τόν λαόν τοῦ Θεοῦ. Τόν εὐλογοῦμεν ὀλοθύμως καί τόν ἐπαινοῦμεν καρδιακῶς διά τήν πολυετῇ καί ἀκάματον προσφοράν του εἰς τήν Τοπικήν Ἐκκλησίαν καί ὡς τιμητικήν επιβράβειυσιν τῆς προσφορᾶς καί τῆς ἀφοσιώσεώς του τοῦ ἀπονέμομεν σήμερον ὀλοκαρδίως τό ὀφίκιον τοῦ ἀρχιμανδρίτου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, μέ τήν εὐχὴν νά συνεχίσῃ, διά πολλά ἔτη ἀκόμη, νά ἀποτελῇ ζωντανόν παράδειγμα πνευματικότητος, ἐργατικότητος καί ὑπακοῆς εἰς τήν Ἐκκλησίαν! Νά ζῆτε, Γέροντα-Ἄξιος!

Ἐπάνω εἰς τά αὐτά πνευματικά ἴχνη καί τό αὐτό παράδειγμα πορεύεται ἀξίως καί εὐσεβῶς καί ὁ σημερινός Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου κ. Εὐσέβιος, τον ὁποῖον ὁμοφώνως ἐξέλεξεν ἡ Ἀδελφότης μετά τήν παραίτησιν τοῦ Προηγούμενου Γέροντος Στεφάνου ἐν ἔτει 2010ω καί πρὸς ὃν ἐκφράζομεν τήν εὐαρέσκεϊαν καί τόν ἔπαινον τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καί ἡμῶν προσωπικῶς, διά τά θεοφιλῆ του ἔργα καί τήν ἐν ὑπακοῇ καί ἀφοσιώσει, πρὸς τήν Ἐκκλησίαν, μοναχικήν του διακονίαν. Γνωρίζομεν καλῶς ὅτι τό χάρισμα τῆς πνευματικῆς πατρότητος καί ἐν ταυτῷ τῆς ἡγουμενίας καί τῆς διοικητικῆς μερίμνης τῆς Μονῆς συνιστᾷ ἄθλημα δύσκολον καί ἐπίπονον, ὅμως ἡ χάρις τῆς

Κυρίας Θεοτόκου τῆς Παντανάσσης, τῆς προστάτιδος καί ἐφόρου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, εἶναι τό ἀσφαλές καταφύγιον, ὁ ἀχείμαστος λιμήν, τό ἄρρηκτον τεῖχος καί ἡ λυσιτελής ἔκβασις. Ἡ κυρία Θεοτόκος, Πατέρες καί Ἀδελφοί, εἶναι τό ἀκριβέστερον ὑπόδειγμα καί ὁ τέλειος ὑπογραμμός τῆς ζωῆς τῶν Μοναχῶν καί ὁ μόνος λόγος εἰς τήν καρδίαν καί τά χεῖλη ὑμῶν ἔστω τό ἀνάλογον πρὸς τόν λόγον αὐτῆς: «Ἰδού ὁ δοῦλος Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τό ῥῆμά σου» (πρβλ. Λκ. 1, 38), καί τότε πᾶσα ἡ ζωή καί ἡ μοναχική ἀφιέρωσίς σας θά καθίσταται γλυκεῖα, χρηστή, ἐλαφρά καί εὐλογημένη.

Κατακλείοντες τήν σύντομον αυτήν προσλαλιάν διά τῆς πατρικῆς αὐτῆς παραινέσεως καί προτροπῆς καί εὐχαριστοῦντες ἐκ βάθους καρδίας ἅπαντας διά τήν ἐξόχως εὐλαβῇ ὑποδοχήν καί τούς πρόφρονας λόγους, μεταφέρομεν εἰς ἅπαντας τήν εὐλογίαν τοῦ Μεγάλου Μοναστηρίου τοῦ Φαναρίου καί παρακαλοῦμεν θερμῶς, νά εὐχεσθε ὑπέρ τοῦ Πατριάρχου καί τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Μοναστική Σύναξη

Αμέσως μετά, ο Παναγιώτατος εγκαινίασε τήν νέα πτέρυγα τῆς Μονῆς, καθώς καί τήν υδατοδεξαμενή ιχθυοκαλλιέργειας γιά τήν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τοῦ Μοναστηρίου. Στή συνέχεια προέστη τῆς Μοναστικῆς Συνάξεως τῶν Μοναχῶν καί τῶν Μοναζουσῶν τῆς Ι. Ἀρχιεπισκοπῆς Αυστραλίας, κατά τήν ὁποία τόν προσφώνησε ὁ Ποιμενάρχης Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος.

Στήν ἀντιφώνησή του, ὁ Παναγιώτατος ἀναφέρθηκε στή σημασία τοῦ μοναχισμοῦ στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, ἀλλά καί στόν τρόπο τοῦ βίου ἐκείνων που θά τόν ἐπιλέξουν.

“Ἡ καιομένη, συνεπῶς, καρδιά τοῦ μοναχοῦ ἀγαπά πρωτίστως τόν Θεόν καί ἐν ταυτῷ πάσαν τήν κτίσιν, τὰ ορατά καί ἀόρατα, τὰ λογικά καί ἀλόγα, ἀνευ διακρίσεων, μερισμῶν καί προϋποθέσεων. Ἐκ τῆς πεπυρωμένης, ὑπό τῆς θείας ἀγάπης, καρδίας τοῦ μοναχοῦ ἐκπορεύεται ἡ προσευχή, ἥτις εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ὑπέρ τοῦ κόσμου προσφορά. Οἱ μοναχοί, ἐκ τῆς ἡσυχίας τοῦ ταμείου τῶν, πραγματικοῦ καί νοητοῦ, δύνανται διά τῆς εὐχῆς ἀκόμη καί τὰ ὅρη νά διατάξουν νά βληθοῦν εἰς τήν θάλασσαν (πρβ. Μτ. 21, 21). Ὁ μοναχός δέν ἐμπλέκεται εἰς τας ὑποθέσεις τοῦ κόσμου, δέν ἐπιθυμεῖ νά συμφύρεται μέ τόν κόσμον, δέν ορέγεται ἀξιώματα καί τιμές, πολλῶ δε μάλλον, νά ἀσκή ποιμαντικήν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καί νά ἐπεμβαίνει εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας, «προφάσει εὐσεβείας». Ἀσφαλῶς, οἱ μοναχοί ἠμποροῦν νά συμμετέχουν εἰς τὸ ἔργον τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας, ὑπό τήν εὐλογίαν καί τήν καθοδήγησιν τοῦ Ἐπισκόπου ἀλλά ὡς ἔκτακτον καί παράπλευρον διακόνημα, καθ’ ὅτι τὸ κύριον ἔργον τοῦ μοναχοῦ εἶναι ἡ καύσις τῆς καρδίας ὑπό τῆς θείας ἀγάπης.”

Ὁλοκληρώνοντας τήν ομιλία του, ὁ Πατριάρχης ἀνέφερε τὰ ἐξῆς:

“Δοξάζομεν τόν ἅγιον Θεόν, διότι ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Αυστραλίας ὁ μοναχισμός πορεύεται οσίως καί θεοφιλῶς ἐν τοῖς παραδεδομένοις ἐκκλησιαστικοῖς πλαισίοις καί γνωρίζει ἰδιαιτέραν ἀνθησιν ὑπό τήν πεφωτισμένην ποδηγεσίαν τῶν ἐκλεκτῶν Γερόντων καί Γεροντισσῶν καί ὑπό τήν σκέπην καί εὐλογίαν τοῦ φιλομονάχου καί ἐκ τῶν μοναχῶν, Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Αυστραλίας καί ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ κ. Μακαρίου. Ἐπαινοῦμεν μέγαν τήν ἀγαστήν

ταύτην σχέσιν Επισκόπου και Μονών, εκφράζομεν την βαθείαν ευαρέσκειαν της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας και της ημών Μετριότητος προσωπικώς και απονέμομεν πάσιν υμίν την πατρικήν και Πατριαρχικήν ημών ευχήν και ευλογίαν, ευχόμενοι την χάριν και την ενίσχυσιν του Κυρίου ημών εν τω μοναχικώ υμών δολίχῳ. Εύχεσθε, Πατέρες και Αδελφοί!”

...ράπεζα που παρέθεσαν προς τιμήν
...ε κοντινό ελληνικό εστιατόριο.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ:

Με δάκρυα χαράς κλήρος και λαός στο Σύδνεϋ υποδέχθηκε τον Οικουμενικό Πατριάρχη - Το πρόγραμμα της Πατριαρχικής επίσκεψης στην Αυστραλία

Επίσημη Δοξολογία επί τη υποδοχή του Οικουμενικού Πατριάρχου στο Σύδνεϋ - “Η Ορθόδοξος Εκκλησία είναι η Εκκλησία της αλληλοπεριχωρήσεως”

Συνάντηση Οικουμενικού Πατριάρχη με τον Πρωθυπουργό της Αυστραλίας στην Πρωθυπουργική Κατοικία

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης στην Κυβερνήτρια της Νέας Νοτίου Ουαλίας

Αναγόρευση Οικουμενικού Πατριάρχη σε Επίτιμο Διδάκτορα της Θεολογικής Σχολής του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου Σύννεϋ (ΦΩΤΟ)

Ιστορική Θεία Λειτουργία στο Σύννεϋ - Ο Οικουμενικός Πατριάρχης ενεχείρισε στον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο το νέο Σύνταγμα της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης ανακοίνωσε την ίδρυση του Τάγματος «του Σωτήρος Χριστού» των εν Αυστραλία Αρχόντων

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης δέχθηκε επίσκεψη του Αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης στην Αυστραλία

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης στην πανηγυρική Συνεδρία της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας